

Après nous, le déluge?

Over het uitgelekte IPCC-klimaatrapport van de VN.

Gelekt of niet – de in 2022 geplande officiële presentatie ervan zal op enkele nuanceringen na, weinig verschillen van de afgelopen week uitgelekte versie: de aarde dreigt te “vergaan”, niet in één klap maar stukje bij beetje. Om Neil Armstrong, de eerste mens op de maan te parafaseren: “een kleine stap in temperatuur, een grote stap tegen de mensheid”: het mensdom lijkt in staat het enige tot nu toe in het heelal bekende stukje biotoop, een schilletje atmosfeer van ca. 10 kilometer hoogte met daaronder een lap vaste grond en water, binnen twee eeuwen zodanig te verstoren, dat het leven erin ernstig wordt bedreigd.

Bron:

<https://www.nasa.gov/topics/earth/images/index.html>

Bron: NOS

Het rapport stelt, dat een opwarming van 1,5 graad – als we deze al tot die hoogte kunnen beperken – reeds tot grote gevolgen zal leiden, waarmee de volgende generatie van kinderen die nu worden geboren, op steeds grotere schaal en op pijnlijke wijze zullen worden geconfronteerd. Nú al gaan we dat merken – sneller dan we hopen: er zijn al aardbewoners het slachtoffer geworden van weersextremen, overstromingen,

modderstromen, watertekorten, voedselschaarste door mislukte oogsten, onregelde ecosystemen en verspreiding van ziektes. De meest kwetsbare gebieden op onze planeet worden als eerste geraakt.

Volgens het rapport zal de mens er verreweg het meeste van te lijden hebben. Hebben veel levensvormen door evolutie of vernieuwing van ecosystemen mogelijkheden zich aan te passen aan grote veranderingen in het klimaat – als mensen hebben we slechts politieke en technische instrumenten het tij van de klimaatverandering en de gevolgen ervan te keren

Ook al benutten we vanaf nu alle politieke kanalen, zoals het klimaatakkoord van Parijs uit 2015 en de komende VN-klimaatconferentie COP26 in Glasgow – we moeten er serieus rekening mee houden, dat we bepaalde “points of no return” als hebben bereikt of niet meer kunnen ontlopen.

Aangenomen dat mondiale versobering in leefstijl een niet te bereiken utopie is moeten we de technische kennis – en die hebben we! – liever vanaf gisteren dan vandaag volledig benutten om

- a. verdere opwarming van de atmosfeer te minimaliseren
- b. de gevolgen van wat nu al op ons afkomt, in goede banen te leiden en
- c. de uitputting, verspilling en afval van grondstoffen tegen te gaan.

Gegeven het feit dat we duizenden malen meer zonne-energie op onze aarde opvangen dan we mondiaal verbruiken middels fossiele brandstoffen en kernenergie, kunnen we onze aarde in principe omtoveren tot een schoon paradijs als we minder dan 1% ervan weten te benutten: we hebben al de technische mogelijkheden deze zonne-energie direct of indirect (via wind) om te zetten in voor ons bruikbare schone vormen van energie zoals elektriciteit en waterstof. Dat geeft ons niet alleen een beetje hoop, maar vormt een optimistische uitdaging voor de toekomst. Maar we moeten dat dan wél met elkaar willen: politiek – doe je werk!

Bron: <https://nl.freepik.com/fotos/zonne>